

Posudek vedoucí diplomové práce:

„Výstavy psů jako prostředí mezidruhového působení. Vystavujeme je nebo sebe?“

Autor práce: Bc. Kateřina Kunášková

Autor posudku: PhDr. Tereza Vandrovcová, Ph.D.

FHS UK, 2019

Předkládaná diplomová práce se zabývá otázkou mezidruhového působení v prostředí mezinárodních psích výstav, přičemž teoreticky navazuje na práce Geertze a Haraway. Autorka si klade otázku, do jaké míry je pes v tomto prostředí kulturním výtvořem člověka, jaký je jeho význam a jaký je smysl psích výstav jako takových. Cílem práce je také provést sondu do světa lidí, kteří se výstav psů účastní a popsat principy fungování těchto akcí.

Autorka se výstav sama účastnila jako soutěžící a mohla tak tento fenomén hodnotit i z pozice „insidera“. To je na jednu stranu výhodné, neboť prostředí výstav dobře zná a bylo pro ni snadnější proniknout mezi účastníky a realizovat zúčastněné pozorování i rozhovory, ale na druhou stranu je zde nebezpečí neschopnosti určitého nadhledu. Toto ale autorka sama reflektuje ve 3. kapitole, kde vysvětluje pozici výzkumníka coby zúčastněného pozorovatele, ale i výhody a nevýhody této pozice.

Teoretická část práce, která se věnuje historii mezidruhového soužití, vlivu kultury a historii chovatelství je podle mého názoru dobře strukturovaná a přehledná.

Ve druhé kapitole stručně představuje výzkumné otázky, které se týkají jak popisu fungování samotných výstav, tak otázce sociální konstrukce psa a smyslu výstav jako takových.

V metodologické části je vysvětlena volba kvalitativních metod, konkrétně zúčastněného pozorování, rozhovorů a oficiálních informačních zdrojů z výstav.

V páté části se věnuje obsáhlému popisu fungování výstav, kde je dle mého názoru až příliš prostoru věnováno technickým záležitostem akcí na úkor zkoumání motivací účastníků, interakcí mezi lidmi navzájem či lidmi a psy. Zajímavé postřehy se týkají naplňování resp. nenaplňování zájmů samotných psů, které by stálo za to rozvést a možná i kriticky okomentovat (namísto legitimizačního, že psi vnímají i radost svého pána).

Bohužel od páté části kvalita práce výrazně klesá, což je zřejmě důsledek urychlené finalizace, kterou autorka již neměla čas konzultovat či alespoň detailněji pročíst. Na str. 44 nebo 47 např. najdeme útržkovité poznámky, které teprve čekají na přetavení v souvislý text. Seznam literatury v závěru není v abecedním pořadí a obsahuje i nepoužité zdroje.

V šesté kapitole, která se věnuje smyslu výstav, je dle mého názoru až příliš mnoho přímých citací bez komentáře autorky a shrnutí. V některých podkapitolkách je dokonce ponechána pouze přímá citace. Získané citace a postřehy jsou však zajímavé a pro možný další výzkum tohoto prostředí přínosné.

Diplomovou práci i přes výše uvedené námítky doporučuji k obhajobě se známkou *dobře*.

Tereza Vandrovcová, 6. 6. 2019, v Praze